

**Nokkur
gullfalleg ljóð
sem Jósefínan sjálf
hefur frumort**

(3. útgáfa enn meira
aukin og endurbætt
heldur en 2. útgáfa)

I. Kapítuli: Fagnaðarljóð

Ég er glöð á góðum degi
því glóbjört strýkur hár á kinn
sólin heit á sumarvegi
og sett er mjólk á diskinn minn.

Kom ég þar sem könguló
kát í vefi löngum bjó,
afla- fékk hún föngin nóg,
flugur veiddi, söng og hló.

Fuglinn segir bí, bí, bí,
brósur Jósefína.
Kvöldmatur er kominn í
kerlinguna mína.

Koma á borðið kúfuð föt
kætir sérhver biti,
því yndislegt að eta kjöt
er að mínu viti.

II. Kapítuli: Jólasálmur

Jólakalkún, jólanaut,
jólamjólk í krúsina,
jólaostinn, jólagraut,
jólareð og músina.

III. Kapítuli: Tregróf

„Mjög er hljótt í söngva sæti“
sorgir mæða líf og önd
- fagrar steikur, fiðrað æti
farið burt í önnur lönd.

Gulri snót er gengið valt,
galar ljót í veðri spá,
heimsins grjót svo hart og kalt
heltir fót og meiðir tá.

Nú er kreppa og eymdarár
illa vært í landi
úfinn jökull öskugrár
„eldi spýr og sandi“
með ýlfri ljótu úti stár
óláns tíkarfjandi
um allar jarðir ógn og fár
eiga hund í bandi.

III. Kapítuli: Erfiljóð

Whitney Elizabeth Houston (1963 - 2012)

Í vesturheimi Whitney söng

- valt er lánið manna -

ævi sumra ekki löng

eins og dæmin sanna.

Gengið yfir gjallarbrú

- gnauða él og vindur hvín -

hefðardama hefur nú

- höfði drúpir Jósefín.

Amy Jade Winehouse (1983 - 2011)

Veröld finnst mér fækka í

fínum læðum, rófan mín,

Amy dó og döpur því

drúpir höfði Jósefín.

Sylvia Maria Kristel (1952 - 2012)

Sylvía mín kunningi bæði'að kitla'og kjá
-yndi mörgu lofnar- lá
lögum hjá.

En hart er nú í heimi og ég hörmung frá
öllu verri en mega „mjá“
mönnum tjá.

Meinleg örlög merkislæður margar hrjá.
Brosað aldrei aftur fá
augun blá.

IV. Kapítuli: Breiðfjörð

Á sunnu kveikja, himinháa,
- horfði ég með augunum -
út um svala unni bláa
eld í bárulaugunum.

Veiðihárin vindar greiða
valsar knár úr húsunum
-fjörðinn klár við Brandur Breiða-
brátt nær árans músunum.

V. Kapítuli: Sléttubönd

Tíkur, hunda, sussum svei,
sumir vini kalla.

Slíkur vaðall, fussum fei,
fólki sæmir varla.

Léttu rímna skeiði, skott
skýrleiks, hleypir læða.
Sléttu böndin flækir flott
flóka þæfir kvæða.

VI. Kapítuli: Gaggaravilla

Galdur kann ég, geira syn,
- gnauða él og vindur hvín -
menja gná við mækis hlyn
malar vísukornin sín.

VII. Kapítuli: Matvæli

Lausn ég hef á lífsgátunni loksins fundið í rím og rétta stuðla bundið.

Kisur þurfa camembert og hvítan fiskinn, maribo og mjólk á diskinn.

Um herta ýsu er sannleikur og segin saga að hún kætir munn og maga mest af öllu þessa daga.

Líst mér jafnan ljúffengt mjög og lystaukandi flest sem hér á borð er borið en best af öllu finnst mér slorið.

Berín eru fuglafóður og fuglar gleðja svangan kött. (Að éta kött er, guð minn góður, samt gersamlega út í hött.)

VIII. Kapítuli: Tíðarfar

Út við naustin endalaust
ýlustráin vola,
því komið haustið kaldri raust
kveður austangola.

Hvorki nær í trýn né tær
og tæpast hlær á róli sín
gjólan ær með kaldar klær -
ég kúri vær í bóli mín.

Ofan gefur snjó á snjó
snjóað hefur - rófan mín -
úti skefur yfrið nóg
inni sefur Jósefín.

Inn ég smó með kalda kló
því Kári hló með grimmum hvofti
og útií snjó hann illur gó
yfrið nóg í dimmu lofti.

Þetta skeður ansi oft
og enga gleður böll og þraut
þá illsku meður ýfa loft
önug veður köld og blaut.

Lífs um angurs víðan vang
voða blautt er þessa daga
og veðurspáin virðist lang-
versta heimsins raunasaga.

Gusti kalt og gráni tindur
gangi yfir landið hret
huggun er að hafa kindur
og hollt að borða súpuket.

IX. Kapítuli: Pólitísk ljóð

Sauðfj árbændur mikils met
og malandi þeim lofgjörð færi
enda þurfa kisu ket:
kótelettur, hrygg og læri.

Þegar Villi kyssir Kötú
klappa saman lófunum
allir Bretar úti' á götu
eða dilla rófunum.

Dyndilmenni dásama
að dauður er hann Ósama
en mér stendur ásama
og ætla að fá mér dósama
t.

Í boltaleikjum Balotelli ber af ljóni
og blessunin hann Berlúskóni
er býsna fínn og enginn dóni.

X. Kapítuli: Dróttkvæði

Kringum trýnið tungu
teygi vel og sveigi
kinnar um, og kanna,
kampalangar, vanga.
Gestaspjót er gustuk
góð að nefna í ljóði
er kattar þvæ ég þvotti
þófa mína og rófu.

XI. Kapítuli: Illar skepnur

Ráðin brugga hundar hér,
heldur skuggalegir drellir.
Af þeim stuggur stendur mér,
styr og uggur kisu hrellir.

Þótt rakkar góli rómi ljótum,
rummungs dóli úti fól,
í gulum kjól á fimum fótum
fetar sól um laut og hól.

XII. Kapítuli: Jósefínan sjálf

Víst er slyng á vísnápingi
vafin kynngi rófan mín,
ljóðin hringhend lengi syngi
-læðan yngis- Jósefín.

Hundar hrín' á marga máta
meður trýnin eigi frýn
og Jósefínan kampakáta
klóna brýnir upp á grín.

Ein ég lá og út á ská
auga fránu renndi, þá
fugla sá ég fara hjá
flugi á um loftin blá.

Á fluguveiðar arka ein
ýfir feldinn sumarblær,
litla skáld á grænni grein,
grettir sig og bara hlær.

Í feld sinn kollinn hváta lætur,
kúrir bæði dag'og nætur,
ætlar sér sko ekki'á fætur,
úti regnið grætur.

Ég er fagur femínisti og fer á kostum,
malandi læt rímið renna,
raula fyrir málstað kvenna.

Pó að fress í fúlu skapi fussi og svei-i
rófu mína loðna og langa
legg ég undir gulan vanga.

Á víðu hafi veiðihárin vindar greiða
út á bát með rá og reiða,
rösk að veiða

ýsuna og aðra fiska aflaklóin,
ætla mér og er því róin
út á sjóinn.

XIII. Kapítuli: Egyptaland

Þangað liggur leiðin mín
sem læðist ég í gulum draumi.
Kattarandinn óðul sín
á þar fjarri heimsins glaumi.

Ég var að snöfla í garðinum og fann ævaforan menningar-
arf, egypskt kvæði sem hefur verið þýtt á gelísku og bor-
ist á Akranes með írskum landnámsmönnum og varðveist í
garðinum mínum.

Nefið mitt í tætlur tana
tölti útí gula sól
hitti Koff og Kikkilana
og kindur uppá grænum hól.

Þessi fundur rennir styrkum stoðum undir þá tilgátu mína
að Kikkilani og Koff, sem eru þekktir úr fornum kveðskap,
hafi í raun verið egypskir hefðarkettir. Mjá, mjá og úllen
dúllen doff.

XIV. Kapítuli: Slitrur

Bö- nú saman ber ég -gu,
be- ég hefi sjaldan -tri
ví- á skrifað vefinn -su,
vi- ég heimur kýs að -ti.

